

[Arentoft]

Spørgsmålet er foranlediget af en artikel i Se og Hør, nr. 4, 26. januar 1978, side 22-23, i hvilken journalist Torsten Quist på baggrund af morddramæet i Århus den 19. januar 1978, hvor to personer blev dræbt og én dødeligt såret, beskriver, hvorledes han uden besvær på meget kort tid kunne erhverve en 9 mm Parabellum pistol med 25 patroner for 2.500 kr. Som yderligere baggrund for spørgsmålet kan anføres det stigende antal ungdomsbander, der afsløres som værende i besiddelse af illegale våben.

Besvarelse (7/2 78):

Justitsministeren (Erling Jensen):

Også efter politiets og justitsministeriets opfattelse er tilstedeværelsen af illegale våben her i landet et meget væsentligt ordenshåndhævelsesproblem. Det må dog nævnes, at der ikke politiet og justitsministeriet bekendt foreligger officielle statistiske oplysninger, som kan tages som udtryk for, at der skulle findes et stadigt stigende antal illegale våben i Danmark.

Politiet og justitsministeriet er bekendt med, at der findes et vist antal våben, som indehaveren efter våbenloven ikke har tilladelse til at besidde, og som man normalt heller ikke efter våbenloven kunne få tilladelse til at besidde. Politiet er til stadighed opmærksom på det rejste og meget alvorlige problem, og man søger på forskellige måder – herunder i forbindelse med ransagninger – at begrænse antallet af illegale våben. Det kan i samme forbindelse nævnes, at Danmark deltager i et internationalt arbejde, hvis formål er at fastsætte almindelige regler om kontrol med overførsel af våben over grænserne.

Det kan endvidere nævnes, at spørgsmålet om politiets indsats mod illegale våben vil blive taget op til drøftelse i et kommende møde i justitsministeriets centrale samarbejdsudvalg for politiet. Referatet af udvalgets drøftelser vil blive sendt til politikredse, således at samtlige politikredse herved bliver gjort bekendt med udvalgets synspunkter vedrørende sagen.

Til *justitsministeren* (30/1 78) af:

Ernst Schmidt (FP):

»Hvorfor har Danmark lempeligere regler for transport af farlige stoffer end andre europæiske lande?«

(Spm. nr. 414).

Begrundelse.

I en artikel i bladet Transport for januar 1978 påpeges det, at vi her i landet har en utidssvarende lovgivning for transport af farlige stoffer, og at det er en fantastisk situation, at der dagligt transporteres store mængder farligt gods gennem Danmark uden nogen form for kontrol.

Det må derfor være på tide, at Danmark indfører tilsvarende regler, som findes i den europæiske aftale for vejtransport af farlige stoffer, ved at ratificere aftalen og således mindske risikoen for alvorlige ulykker.

Besvarelse (7/2 78):

Justitsministeren (Erling Jensen):

De danske bestemmelser om vejtransport af farligt gods gælder både for internationale og nationale vejtransporter her i landet. Færdselspolitiet og bilinspektionen påser som led i sin almindelige kontrolvirksomhed, at bestemmelserne overholdes. En lang række europæiske lande, herunder EF-landene bortset fra Irland og Danmark, har tiltrådt den europæiske konvention om international vejtransport af farligt gods (ADR). Konventionen regulerer som angivet alene internationale vejtransporter af farligt gods og forpligter således ikke medlemslandene til ensartede bestemmelser for nationale vejtransporter.

Det er rigtigt som forudsat i spørgsmålet, at ADR-konventionens bestemmelser i vidt omfang er mere detaljerede end de danske, og at konventionen i et vist omfang regulerer transporten, som ikke er reguleret efter de danske bestemmelser. ADR-konventionens bestemmelser er dog allerede på visse områder overført til dansk ret, nemlig ved justitsministeriets bekendtgørelser om vejtransport af henholdsvis giftige stoffer og ammoniak. Endvidere er der i medfør af brandlovgivningen fastsat regler om transport af brandfarlige væsker, herunder olie og benzin, og flaskegas.

Det er justitsministeriets principielle opfattelse, at Danmark bør tiltræde ADR-konventionen. Justitsministeriet har imidler-